

Giftighed: Arten er ikke giftig.

Levealder: 5-10 år er normalevealderen for denne lille art.

Sygdomstegn: Sunde anoler vil være opmærksomme på hvad der sker omkring dem. Hvis de føler sig truet vil de gemme sig. Ligger et dyr apatisk hen uden denne naturlige adfærd, bør man være bekymret. Vildtfangne dyr har ofte indvoldsorm og bør behandles hvis de mister spiselysten, bliver afmagret og har flydende afføring. Anoler der er holdt uden UV-lys eller ikke har fået de rette mineraler og vitaminer vil ofte udvikle rachitis. Dette skyldes kalkmangel og vil give sig udtryk i deformede og svage knogler, ofte vil man lægge mærke til at benene ikke er så stærke eller at hovedet udvikles forkert. Opdages det i tide, kan tilstanden bedres ved at give de rette vitaminer og mineraler og ved at installere UV-lys i terrariet.

Andet: Hos dyrehandlere vil det typisk være vildtfangne dyr man får tilbudt. Disse er ofte ganske billige og kan normalt nemt omstille sig til terrariehold, der kan dog være problemer med store frafald grundet de ofte dårlige forhold dyrene er blevet transporteret under og grundet den ofte meget stressfyldte opbevaring af dyrene hos dyrehandleren, hvor territorialgrænserne nedbrydes ved at holde mange dyr sammen på lidt plads. Derfor anbefales et at anskaffe opdrættede dyr, hvis det er muligt.

Lovgivning: Arten er ikke omfattet af fredningsbestemmelser.

Dansk Amfibiecenter
www.danskamfibiecenter.dk

Denne pasningsvejledning er for hold af krybdyr som hobbydyr. Disse øgler kan evt. holdes forsvarligt på andre måder end beskrevet i denne vejledning.
Ver. 1. 2010. Jan Grathwohl.

Pasningsvejledning for Grøn anole

Foto: Rune Midgaard.

Videnskabeligt navn: *Anolis carolinensis*.

Dansk navn: Grøn anole.

Udseende: Den grønne anole er en langstrakt øgle, med et smalt aflangt, spidst og fladt hoved. Hannerne kan opnå en længde på op til 22 cm, hunnerne bliver op til 18 cm. halen udgør næsten 2/3 af den samlede længde. Farven kan variere fra mørk brun til lysende grøn, ofte afstemt efter dyrets sindsstemning. Undertrykte dyr vil ofte være brune om dagen, mens dominante dyr vil vise sig i klare grønne farver, det kan dog variere i løbet af dagen. Begge køn har en strubesæk, som de kan vise, oftest når de skal dominere andre individer. Denne er hos de fleste grønne anoler, smukt lyserød, der forekommer dog dyr med grå strubepose.

Udbredelse i naturen: Grønne anoler forekommer naturligt i det sydvestlige USA og spredte småpopulationer i det nordøstlige Mexico, arten er dog forvildet til andre egne af jorden, den findes derfor nu og

så på flere øer i Caribien og er udsat i Belize, Japan og på Hawaii-øerne. Anolerne træffes ofte i skove og parker, og kan betegnes som kulturfølger, altså en art som gerne benytter menneskeskabte habitater. Arten kan være meget talrig hvor den forekommer.

Biologi: Den grønne anole er et udpræget dagaktivt og varmeelskende dyr. En hans territorium vil ofte indeholde flere hunner og enkelte unge hanner. Territoriet kan f.eks. udgøres af et træ eller en busk. Om natten søger anolerne ud på blade og tynde kviste hvor de sover. Anolehunnerne graver deres 1-2 æg ned og fra disse klækker efter 50-60 dage de ca. 6 cm lange unger. Ungerne ligner små miniatureudgaver af deres forældre.

Hold i terrarium: Da den grønne anole er en aktiv og klatrende art, bør terrariet tilgodesse dette. Til 1 han og 2-3 hunner bør terrariet derfor ikke være mindre end 70 x 50 x 70 cm (l x d x h). Jo større terrarium desto bedre og desto mere adfærd vil man få at se. Terrariet bør indrettes som skovterrarium med rigelige klatremuligheder i form af robuste grene og bredbladede planter. På siderne og bagvæggen kan man sætte korkbarkplader. Bundlaget bør bestå af en blanding af ugødet sphagnum og sand, bundlaget skal kunne holde sig let fugtigt, da det ellers vil være uegnet til æglægning. I dagtimerne bør rumtemperaturen i terrariet ligge mellem 25 og 28 °C og under varmelampen skal de kunne finde temperaturer på op til 35 °C. Ofte vil sådanne temperaturer kunne opnås blot ved at installere en enkelt varmelampe eller to. Brug f.eks. en 25 watt spotpære som peges ind mod en gren. Hvis temperaturen ikke opnår den ønskede værdi i bunden, kan en lille varmemåtte under en del af bundlaget være til nytte. Belysningen af selve terrariet bør bestå af mindst to lysstofrør. Et af dem kan være et almindeligt dagslysrør og det andet bør være et UV-rør, da UV er vigtigt for at fremme den naturlige adfærd og de naturlige farver, samt ikke mindst er vigtigt for dyrenes evne til at optage D3-vitamin i kroppen. UV-rør skal enten installeres direkte inde i terrariet eller over et netlåg, da UV-strålerne kun dårligt trænger igennem almindeligt glas.

Foder: Den grønne anole lever udelukkende af levende foder af passende størrelse. Arten jager ved hjælp af synet og springer gerne efter

aktive foderdyr. Arten er indenfor dette foderspektrum stort set altædende, men det vil naturligvis være smartest at tilbyde foderdyr, der har samme aktivitetstid som anolerne, da man ellers risikerer at de tiltænkte foderdyr gemmer sig og måske vil være til gene eller direkte fare for anolerne om natten. Nataktive foderdyr bør derfor serveres fra pincet eller i skål. Af egnede dagaktive foderdyr kan anbefales små græshopper, fluer samt naturligvis engplankton (insekter indfanget i naturen). Kakerlakker, fårekylinger og melorm er også gode, men bør som nævnt tidligere serveres fra skål. Unger bør fodres med lignende foder, blot i miniaturestørrelse, f.eks. nyklækkede fårekylinger. Anolerne bør fodres 3-4 gange om ugen og mindst en gang om ugen bør foderdyrene rystes i vitaminer og mineraler for at sikre at dyrene får deres behov dækket. Anoler drikker sjældent fra vandskål, men drikker derimod gerne dug/dråber fra blade og grene. Terrariet bør derfor dusches let mindst en gang om dagen.

Hold med andre dyr: Grønne anoler er med nogen succes holdt sammen med mindre arter løvfrøer, nataktive gekkoer og bundlevende skinker, men den slags eksperimenter bør ikke udføres med mindre man har god erfaring i at aflæse adfærden hos dyrene, så man kan skride ind, såfremt forsøget ikke er en succes.

Adfærd: Den grønne anole har, ligesom de fleste anoler generelt, en yderst spændende adfærd i forbindelse med kommunikation mellem individer af samme art. Anolerne bruger i denne sammenhæng deres flotte strubesæk, som navnlig hos hannerne er yderst veludviklet. Hannerne sieder gerne midt i sit territorium og nikker og spænder sin strubesæk helt ud, dette for at signalere til andre hanner, at her er han der bestemmer og de bør holde sig væk. Formaster en konkurrent sig til at komme ind i territoriet, vil han blive mødt med kraftig nikken og i sidste ende et angreb, som gerne skulle jage ham ud af territoriet igen. Hunnerne har også en strubesæk, som dog er mindre og ikke på samme måde prangende. Den bruges ligeledes i forbindelse med kommunikation mellem dyrene, men ses dog sjældnere, hunnerne vil ofte blot nøjes med at nikke uden at vise strubesæk. Hunner kan også være indbyrdes territorielle, om end de ofte i højere grad accepterer hinanden. Fremmede hunner vil dog oftest blive jaget væk.